

for, at prisstigninger i erhverv med ringe produktivitetstigning modsvares af prisfald i erhverv med stor produktivitetstigning.

Erfaringerne viser imidlertid, at de liberale mekanismer ikke rigtig slår til, når priserne skal nedad, selv om prisnedsættelsen er muliggjort af øget produktivitet. Denne træghed kan erfaringsmæssigt afhjælpes ved konkurrence fra udlandet.

Meningen med forslaget er, at hvor konkurrence fra udlandet ikke er effektiv, og det kan have mange årsager, skal monopoltilsynet vikariere for denne konkurrence. Det skal undersøge forholdet, forhandle med virksomheden og om nødvendigt fastsætte en rimeligere pris.

Forslaget har ud over bekæmpelse af stivhed i tendensen til prisnedsættelser endnu et formål. Der kan tænkes virksomheder, som i ly af told eller anden beskyttelse har kunnet undlade gennemførlige og fornuftige rationaliseringer. Et prismæssigt pres på sådanne virksomheder vil motivere rationaliseringer og medføre øget produktivitet.

Som det fremgår, er det ikke socialistisk folkepartis hensigt med lovforslaget at genoplive krigstidens generelle priskontrol. Den ville efter vor opfattelse føre til usmidighed i prisdannelsen og forkerte anvendelser af produktionsfaktorerne, i hvert fald hvis kontrollen opretholdes over en længere periode, men en fri prisdannelse til gavn for forbrugerne er ikke det samme som kræfternes frie spil. Det er ikke forslaget formål at formindske konkurrencen, men tværtimod at gøre den effektiv.“

Ved 1. behandlingen gav *handelsministeren* udtryk for, at monopolloven ikke burde ændres. Han erindrede om, at den var blevet gennemført i 1955 med en meget stor majoritet i folketinget og efter grundige forberedelser i trustkommissionen. En monopollov burde ifølge sin karakter have en betydelig bestandighed og ikke ændres under indtryk af forhåbentlig forbigående økonomiske vanskeligheder. Den foreslåede bestemmelse om, at monopolloven skulle hindre priser, der var højere, end de ville være, såfremt konkurrencen var effektiv, anså han for overflødig, idet det ved monopollovens administration i høj grad var vejledende, hvad priserne ville være under en effektiv konkurrence.

På socialdemokratiets vegne udtalte *Ove Hansen*, at han ikke kunne være betænkelig ved at udvide monopoltilsynets tilsynsområde, og at man derfor under det kommende udvalgsarbejde burde se nærmere på mulighederne herfor.

Derimod kunne hverken *Jørgen Jensen* (KF) eller *Jens Peter Jensen* (Sorø amt) (V) medvirke til lovforslagets gennemførelse, idet de gav udtryk for, at en permanent udvidelse af monopoltilsynets kompetence og administration ikke ville føre til sundere konkurrence og prisdannelse.

Heller ikke *Erik Hansen* (Ålborg amt) (RV) fandt forslaget hensigtsmæssigt som middel til at skabe et godt økonomisk klima.